Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA 13.09.2026 Nr 34/2026(1331)

EWANGELIA Mt 18, 21-35

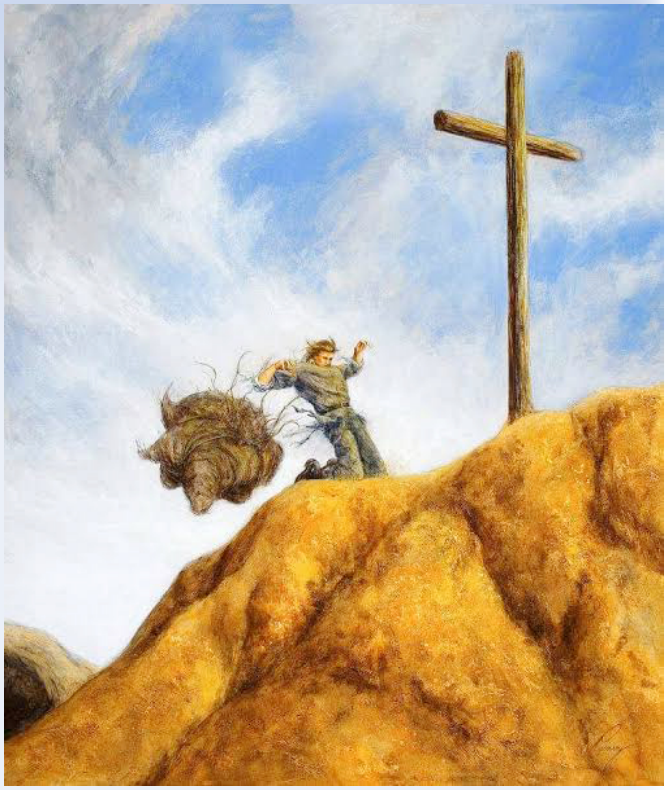

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?» Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinieneś był ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu».

Komentarz Dobrej Nowiny

Ewangelia mówi o przebaczeniu, które nie ma granic. Piotr pyta Jezusa: „Ile razy mam przebaczyć?”. Jezus odpowiada: „Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy”. Nie chodzi o liczenie kolejnych przewinień, ale o serce, które nie zatrzymuje się na krzywdzie. Przypowieść o nielitościwym dłużniku pokazuje, jak łatwo oczekujemy miłosierdzia dla siebie, a jednocześnie trudno jest nam okazać je drugiemu człowiekowi. Bóg przebacza nam nasze winy i daje nam kolejną szansę. Jezus przypomina jednak, że otrzymane miłosierdzie powinno przemieniać nasze relacje z innymi. Przebaczenie nie oznacza, że krzywda przestaje boleć. Nie oznacza też, że mamy udawać, iż nic się nie wydarzyło. Czasem potrzeba czasu, modlitwy i wewnętrznej walki, aby naprawdę przebaczyć. Możemy wtedy prosić Boga: „Panie, pomóż mi przebaczyć, bo sam nie potrafię”. Warto dziś spojrzeć na swoje serce i zapytać: czy jest w nim ktoś, komu wciąż czegoś nie przebaczyłem? Może właśnie dziś Jezus zaprasza mnie, aby zrobić pierwszy krok. Pamiętajmy: skoro sami każdego dnia potrzebujemy Bożego przebaczenia, jesteśmy również wezwani, aby przebaczać naszym braciom i siostrom.

KOŚCIÓŁ PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

Kościół garnizonowy w Poznaniu ul. Szamarzewskiego 3a

Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Poznaniu jest parafią wojskowo-cywilną podlegającą dwóm biskupom ordynariuszom. Jako cywilna należy do Archidiecezji Poznańskiej (dekanat Poznań-Jeżyce), natomiast jako wojskowa do Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego (dekanat Sił Powietrznych).

Początki świątyni

Kościół Garnizonowy to jedna z najbardziej charakterystycznych świątyń Jeżyc, a zarazem jeden z ważniejszych obiektów sakralnych związanych z historią wojskowości w Wielkopolsce. Od ponad stu lat wpisuje się w krajobraz miasta, będąc świadkiem przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakie zachodziły w Poznaniu od końca XIX wieku aż po współczesność. Historia tej świątyni pokazuje, jak bardzo losy budynków sakralnych bywają splecione z historią regionu i kraju. Kościół ten był świadkiem czasów zaborów, odzyskania niepodległości, dwóch wojen światowych oraz przemian ustrojowych po 1989 roku.

Historia kościoła sięga końca XIX wieku, gdy Poznań znajdował się pod zaborem pruskim. Dynamicznie rozwijające się Jeżyce potrzebowały nowych obiektów użyteczności publicznej, w tym również świątyń.

W latach 1892–1894 wzniesiono kościół według projektu niemieckiego architekta Ottona Hirta. Początkowo świątynia nie była kościołem katolickim. Powstała jako kościół ewangelicki pod wezwaniem św. Łukasza i służyła miejscowej społeczności protestanckiej, która licznie zamieszkiwała tę część miasta. Budowla od początku wyróżniała się monumentalną bryłą oraz neogotyckim stylem architektonicznym.

Charakterystyczne dla tego nurtu były ostre łuki, smukłe okna oraz wertykalna kompozycja bryły, mająca kierować wzrok ku górze. W architekturze kościoła dostrzec można wyraźne inspiracje średniowiecznym gotykiem, choć budowla powstała w epoce historyzmu.

Ciekawostką jest fakt, że pierwotnie kościół nie posiadał tak okazałej wieży, z jaką kojarzony jest obecnie. Wieżę dobudowano dopiero w 1905 roku, co znacząco wpłynęło na ostateczny wygląd świątyni.

Okres międzywojenny i zmiany polityczne

Po zakończeniu I wojny światowej sytuacja polityczna Poznania uległa radykalnej zmianie. Powstanie Wielkopolskie i przyłączenie regionu do odrodzonej Polski wpłynęły również na strukturę wyznaniową miasta.

Liczba niemieckich mieszkańców stopniowo malała, a wraz z nią zmniejszało się znaczenie wielu protestanckich parafii. Kościół św. Łukasza nadal funkcjonował, jednak jego rola zaczęła się zmieniać.

Poznań stawał się coraz silniejszym ośrodkiem wojskowym. Garnizon poznański należał do najważniejszych w II Rzeczypospolitej. W mieście stacjonowały liczne jednostki wojskowe, a tradycje militarne Wielkopolski były szczególnie silne ze względu na doświadczenia Powstania Wielkopolskiego.

Choć świątynia nie pełniła jeszcze formalnie funkcji kościoła garnizonowego, coraz częściej wiązano ją z duszpasterstwem środowisk mundurowych.

II wojna światowa – trudny czas dla Poznania

Lata II wojny światowej były dla Poznania okresem dramatycznym. Miasto znalazło się pod brutalną okupacją niemiecką, a wiele obiektów sakralnych poddano ścisłej kontroli.

Kościół przetrwał działania wojenne, choć końcówka wojny, szczególnie walki o Poznań i zdobycie Cytadeli w 1945 roku, przyniosły ogromne zniszczenia w mieście. Wiele budynków zostało uszkodzonych lub zrujnowanych.

Sam kościół miał jednak szczęście – uniknął całkowitego zniszczenia, co pozwoliło na jego dalsze wykorzystanie po wojnie.

Powojenne przejęcie przez Kościół katolicki

Rok 1945 przyniósł przełomowy moment w historii świątyni. Po zakończeniu wojny kościół został przejęty przez katolików.

Był to czas, kiedy wiele dawnych kościołów protestanckich na ziemiach zachodnich i w Wielkopolsce przechodziło pod administrację Kościoła katolickiego. Wynikało to zarówno ze zmian demograficznych, jak i nowych realiów politycznych.

Świątynia zaczęła pełnić nową funkcję. Zmieniono jej wezwanie na Podwyższenia Krzyża Świętego, podkreślając nowy rozdział w jej historii.

W kolejnych latach sukcesywnie dostosowywano wnętrze do liturgii katolickiej. Wprowadzano nowe elementy wyposażenia, zmieniano układ prezbiterium oraz dostosowywano przestrzeń do potrzeb wiernych.

Kościół garnizonowy

Szczególnie ważny moment nastąpił w 1982 roku, kiedy świątynia oficjalnie zaczęła pełnić funkcję kościoła garnizonowego.

Od tego momentu stała się ważnym miejscem dla żołnierzy Wojska Polskiego, ich rodzin oraz wszystkich związanych ze służbą wojskową.

To właśnie tutaj odbywają się msze w intencji żołnierzy, uroczystości patriotyczne, nabożeństwa rocznicowe oraz wydarzenia związane z wojskowymi świętami. Kościół garnizonowy odgrywa istotną rolę w budowaniu relacji między tradycją religijną a wojskową służbą państwu.

Architektura – neogotyk na Jeżycach

Jednym z największych atutów świątyni jest jej architektura. Kościół jest przykładem późnego neogotyku, bardzo popularnego w Europie końca XIX wieku.

Bryła świątyni jest smukła, harmonijna i monumentalna zarazem. Ceglana elewacja nadaje budynkowi surowego, ale i eleganckiego charakteru.

Szczególną uwagę przyciąga wysoka wieża, która dominuje nad okoliczną zabudową Jeżyc. Przez lata stanowiła jeden z najważniejszych punktów orientacyjnych tej części Poznania.

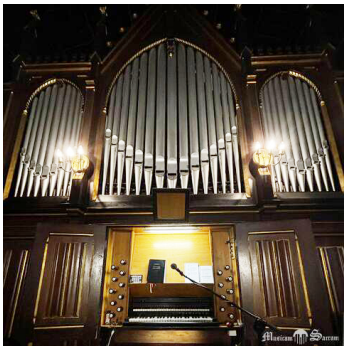

Wnętrze kościoła zachwyca przestronnością. Charakterystyczne są wysokie sklepienia oraz duża ilość światła wpadającego przez okna.

Organy – muzyczna perła świątyni

Jedną z największych ciekawostek kościoła są jego historyczne organy.

Instrument został wykonany przez renomowaną berlińską firmę braci Dinse, znaną z budowy wysokiej klasy organów. To cenny przykład dawnego rzemiosła organmistrzowskiego.

Dla miłośników muzyki sakralnej kościół garnizonowy jest miejscem szczególnym. Organizowane są tu koncerty muzyki organowej i sakralnej, które przyciągają zarówno wiernych, jak i pasjonatów muzyki klasycznej.

Ciekawostki historyczne

Kościół garnizonowy w Poznaniu kryje wiele interesujących faktów.

Pierwsza ciekawostka dotyczy samej lokalizacji. Świątynia znajduje się na Jeżycach – dzielnicy, która z dawnego przedmieścia przekształciła się w jedną z najbardziej charakterystycznych części miasta.

Druga ciekawostka wiąże się z funkcją kościoła. Niewiele świątyń w Polsce łączy równocześnie funkcję parafialną i garnizonową. W Poznaniu ta podwójna rola sprawia, że kościół służy zarówno mieszkańcom, jak i środowisku wojskowemu.

Trzecia ciekawostka dotyczy przemian wyznaniowych. Ten sam budynek był kolejno świątynią protestancką, a następnie katolicką – stanowi więc materialny zapis burzliwej historii regionu.

Czwartą ciekawostką jest to, że kościoły garnizonowe w Polsce bardzo często mają silne związki z historią walk o niepodległość. W Poznaniu szczególnie ważne pozostają odniesienia do Powstania Wielkopolskiego i tradycji wojskowych regionu.

Znaczenie współczesne

Dziś Kościół Garnizonowy pw. Podwyższenia Krzyża Świętego pozostaje miejscem modlitwy, pamięci i spotkania.

To nie tylko świątynia religijna, ale również ważny element dziedzictwa kulturowego Poznania. Dla mieszkańców Jeżyc jest punktem orientacyjnym i częścią lokalnej tożsamości. Dla żołnierzy i ich rodzin stanowi miejsce duchowego wsparcia.

Kościół przypomina, że historia miasta to nie tylko dzieje ulic, budynków i instytucji, ale także losy ludzi, którzy przez pokolenia tworzyli jego charakter.

Patrząc dziś na strzelistą sylwetkę świątyni, trudno nie dostrzec w niej symbolu ciągłości – pomostu między przeszłością a teraźniejszością. To miejsce, w którym historia Poznania wciąż pozostaje żywa.

Duchowni i kapelani wojskowi

W okresie do 1945, gdy świątynia była kościołem protestanckim, posługiwali tu niemieccy pastorzy obsługujący społeczność ewangelicką Jeżyc, tworząc pierwszą historię tej świątyni.

Po przejęciu świątyni przez katolików i późniejszym nadaniu jej funkcji garnizonowej, kościół stał się miejscem pracy kapelanów wojskowych związanych z poznańskim garnizonem. Ich rolą było nie tylko odprawianie mszy, ale też opieka duchowa nad żołnierzami i ich rodzinami.

Obecnym proboszczem Kościoła Garnizonowego jest **ks. kan. płk dr Sebastian Piekarski**,(Dziekan Sił Powietrznych. Kanonik Gremialny (Prepozyt) Kapituły Katedralnej Ordynariatu Polowego w Polsce. Kapelan Garnizonu Poznań).Jego posługa łączy dwa wymiary: duszpasterstwo parafialne i opiekę nad środowiskiem wojskowym i służbami mundurowymi.

Msze i nabożeństwa tylko w tym Kościele

16 dnia każdego miesiąca – godz. 18:00 – odbywa się Msza Św. w intencji Kościoła, Ojca świętego i naszej Ojczyzny – z udziałem *Apostolatu Maryjnego.*

A w każdy czwartek, po Mszy Św. wieczornej Nabożeństwo do św. Andrzeja Boboli.

Teresa Majtas-Przybecka

MYŚL TYGODNIA

Jeśli chcesz, aby Bóg ci przebaczył, przebacz i ty.
św. Augustyn

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA
06. 09. 2026 R.

Zapisy dzieci naszej parafii do I Komunii Św. dzisiaj po Mszy św. o godz. 11:00. Prosimy rodziców, aby to uczynili.

Dzisiaj - 13 dzień miesiąca, zapraszamy na nabożeństwo Fatimskie o godz. 20.00.

W czwartek po wieczornej Mszy św. w Sali Domu Parafialnego spotkanie pielgrzymów udających się 8 października na parafialną pielgrzymkę. Podamy program i uzupełnimy finanse.

W piątek o godz. 16.30 w Sali przy kościele spotkanie młodzieży klas VIII przygotowujących się do bierzmowania. Klasy VII rozpoczną przygotowanie 11 października na Mszy św. o godz. 11.00.

W przyszłą niedzielę zbiórka ofiar do skarbon na potrzeby KUL- u i Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza.

We wtorek 22 września o godz. 18:00 Msza św. na rozpoczęcie działalności grup duszpasterskich naszej parafii. Serdecznie zapraszamy.

W minionym tygodniu zmarli nasi parafianie śp. Krystyna Olbryś z Pl. Waryńskiego i śp. Danuta Flieger z ul. Polskiej.
Polećmy tych zmarłych Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie …

PAPIEŻ – NASTĘPCA ŚW. PIOTRA

Często w życiu zastanawiamy się, jak będzie wyglądała przyszłość, co stanie się z naszą rodziną i z pracą. Szukamy następcy, który odpowiednio poprowadzi dalej nasze dziedzictwo.
Podobnie Jezus pragnął, aby założony przez Niego Kościół trwał do końca czasów, dlatego wybrał dwunastu Apostołów i posłał ich, aby służyli braterskiej wspólnocie wiernych. Chrystus nadał im formę „kolegium, czyli stałego zespołu, na czele którego postawił wybranego spośród nich Piotra" (konstytucja *Lumen gentium* nr 19).
Gdy Piotr wyznał wiarę w Jezusa, mówiąc: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego", Chrystus odpowiedział: „Ty jesteś Piotr (czyli Skała), i na tej Skale zbuduję Kościół mój […] Cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie" (Mt 16,16-19). Co oznaczają te słowa Jezusa? Kościół naucza: „Jak z ustanowienia Pańskiego święty Piotr i reszta Apostołów stanowią jedno Kolegium Apostolskie, w podobny sposób Biskup Rzymski, następca Piotra, i biskupi, następcy Apostołów, pozostają we wzajemnej łączności" (KKK 880).
Jak dalej czytamy w konstytucji *Lumen gentium*, „dar związywania i rozwiązywania dany Piotrowi (przez Jezusa), został udzielony także Kolegium Apostołów pozostającemu w łączności ze swoją głową (a więc z papieżem)" (nr 22). Pasterska misja Apostołów, będąca fundamentem Kościoła, jest kontynuowana przez biskupów pod przewodnictwem papieża, który jest „trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności zarówno biskupów, jak rzeszy wiernych" (KKK 882).
Papież, z racji urzędu Zastępcy Chrystusa i Pasterza Kościoła, „ma pełną, najwyższą i powszechną władzę nad Kościołem" (deklaracja *Christus Dominus* nr 2,5). Z kolei kolegium biskupów ma władzę autorytatywną tylko wtedy, gdy pozostaje w łączności z następcą Piotra i uznaje w nim swoją głowę. Autentyczny Kościół jest zatem tam, gdzie jest papież – następca świętego Piotra.

Opr. Martyna Rajch

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran , Beata Bartoszewska-Rozpędowska , Natalia Szyszka. Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70, e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.